

Ang Basahon ni Daniel - Numero Usa ka Gatus ug Usa

Ang Mensahero sa Pakigsaad: Gikan sa Paghinlo ngadto sa Pagpapapas sa Hugaw

Jeff Pippenger
2024-02-29

Ang semana nga gipamatud-an ni Cristo ang tugon nagrepresentar sa yugto sukad sa Iyang bautismo hangtod nga si Cristo, didto sa langitnong santuwaryo, mitindog sa pagbato kang Esteban.

Apan siya, nga puno sa Espiritu Santo, mitutok pag-ayo ngadto sa langit, ug nakita niya ang himaya sa Dios, ug si Jesus nga nagtindog sa too sa Dios, Ug miingon, Ania karon, nakita ko ang mga langit nga naablihan, ug ang Anak sa tawo nga nagtindog sa too sa Dios. Unya sila misinggit sa makusog nga tingog, ug gitak-opan nila ang ilang mga dunggan, ug sa usa ka panaghiusa midasmag sila kaniya, Ug ilang gipahawa siya ngadto sa gawas sa siyudad, ug gibato siya: ug ang mga saksi mibutang sa ilang mga sapot sa tiilan sa usa ka batan-ong lalaki, nga ang ngalan mao si Saul. Ug ilang gibato si Esteban, nga nagtawag sa Dios, ug nagaingon, Ginoong Jesus, dawata ang akong espiritu. Ug miluhod siya, ug misinggit sa makusog nga tingog, Ginoo, ayaw ipasangil kini nga sala batok kanila. Ug sa nakasulti na siya niini, siya namatay. Mga Buhat 7:55–60.

Sa dihang gibato si Stephen ug mitindog si Michael, ang ebanghelyo miadto sa mga Gentil, kay hangtod niadtong panahona ang ebanghelyo gilimitahan lamang ngadto sa mga Judio.

“Unya, miingon ang manulonda, ‘Ug iyang lig-onon ang tugon uban sa daghan sulod sa usa ka semana [pito ka tuig].’ Sulod sa pito ka tuig human ang Manluluwas misulod sa Iyang ministeryo, ang maayong balita igawali ilabina ngadto sa mga Judio; sulod sa tulo ug tunga ka tuig pinaagi kang Cristo mismo; ug pagkahuman pinaagi sa mga apostoles. ‘Ug sa taliwala sa semana iyang pahunongon ang halad ug ang halad-nga-pagasalon.’ Daniel 9:27. Sa tingpamulak sa A. D. 31, si Cristo, ang tinuod nga halad, gihalad didto sa Calvario. Unya ang tabil sa templo nagisi sa duha, nga nagpakita nga ang pagkabalaan ug kahulogan sa buluhatong halad napapas na. Miabot na ang panahon aron ang yutan-ong halad ug paghalad mapahunong.”

“Ang usa ka semana—pito ka tuig—natapos sa A.D. 34. Unya pinaagi sa pagbato kang Esteban, ang mga Judio sa kataposan nagtimri sa ilang pagsalikway sa ebanghelyo; ang mga tinun-an nga nangkatibulaag tungod sa paglutos ‘nangadto bisan diin nga nagwali sa pulong’ (Mga Buhat 8:4); ug sa dili madugay human niana, si Saulo nga tiglutos nakabig, ug nahimong si Pablo, ang apostol ngadto sa mga Hentil.” The Desire of Ages, 233.

Sa tuig 34, natapos ang balaang semana (duha ka libo ug lima ka gatus ug kaluhaan ka adlaw), ug ang karaang Israel gibulag na sa Dios; ang ilang panahon sa pagsulay hingpit nang natapos. Niana

nga punto, ang silot batok sa karaang Israel tungod sa ilang pagsalikway sa tugon, ug tungod sa paglansang sa Anak sa Dios sa krus, nailalom sa ehekutibong paghukom sa Dios. Ang Dios, diha sa Iyang mapailobong kalooy, nagpugong sa pagkalaglag sa Jerusalem hangtod sa pagsulong ug pagkalaglag niini niadtong 66 AD hangtod sa 70 AD.

Ang mga bersikulo sa Daniel kapitulo 9, nga nagtimaan sa semana diin gikompirma ni Cristo ang tugon, nagtimaan usab nga ang paganong Roma (ang prinsipe nga moanhi) maoy moguba sa siyudad ug sa balaang puloy-anan, apan ang Dios, sa Iyang mapailobong kalooy, mitugot sa mga anak sa karaang Israel ug panahon aron madungog ang maayong balita ug makahimo ug usa ka paghukom, maingon sa gibuhay sa ilang mga amahan sulod sa pito ka tuig nga yugto sa ministeryo ni Cristo ug sa mga tinun-an taliwala kanila.

“Sulod sa hapit kap-atan ka tuig human ang kalaglagan sa Jerusalem gipamulong na ni Cristo Mismo, gilanganan sa Ginoo ang Iyang mga paghukom batok sa siyudad ug sa nasod. Kahibulongan ang hataas nga pailub sa Dios ngadto sa mga mosalikway sa Iyang ebanghelyo ug sa mga mamumuno sa Iyang Anak. Ang sambingay sa kahoy nga dili mamunga naghulagway sa pagpakiglabot sa Dios sa nasod nga Judio. Ang sugo migula na, ‘Putla kini; nganong nagkupot pa man kini sa yuta?’ (Lucas 13:7) apan ang balaang kalooy nagpasaylo pa kaniya sa makadiyot nga panahon. Aduna pay daghan sa mga Judio nga walay kahibalo sa kinaiya ug sa buluhaton ni Cristo. Ug ang mga anak wala makapahimulos sa mga kahigayonan ni makadawat sa kahayag nga gisalikway sa ilang mga ginikanan. Pinaagi sa pagwali sa mga apostoles ug sa ilang mga kauban, ipasidlak sa Dios ang kahayag diha kanila; tugotan sila sa pagtan-aw kon giunsa pagtuman ang profesiya, dili lamang sa pagkatawo ug kinabuhi ni Cristo, kondili usab sa Iyang kamatayon ug pagkabanhaw. Ang mga anak wala hukmi tungod sa mga sala sa mga ginikanan; apan sa dihang, uban sa kahibalo sa tanang kahayag nga gihatag sa ilang mga ginikanan, gisalikway sa mga anak ang dugang nga kahayag nga gihatag ngadto sa ilang kaugalingon, nahimo silang mga umalambit sa mga sala sa ilang mga ginikanan, ug ilang gipuno ang takus sa ilang kasal-anan.”

“Ang taas nga pagkamapailubon sa Dios ngadto sa Jerusalem nagpamatuod lamang sa mga Judio diha sa ilang masukihong pagkadilihinulsol. Sa ilang pagdumot ug kabangis batok sa mga tinun-an ni Jesus ilang gisalikway ang ulahing tanyag sa kalooy. Unya gikuha sa Dios ang Iyang panalipod gikan kanila ug gitangtang ang Iyang nagapugong nga gahum batok kang Satanas ug sa iyang mga manulonda, ug ang nasod gipasagdan ilalom sa pagpugong sa pangulo nga iyang gipili. Ang iyang mga anak nagsalikway sa grasya ni Cristo, nga unta nakapahimo kanila sa pagpukan sa ilang daotang mga pagduso, ug karon kini maoy nakadaug kanila. Gipukaw ni Satanas ang labing mabangis ug labing mahugaw nga mga pagbati sa kalag. Ang mga tawo wala magpamalandong; sila wala na gayud sa husto nga pangatarungan—gidumala sa pagduso ug binuta nga kapungot. Nahimo silang sataniko sa ilang kabangis. Sa panimalay ug sa nasod, sa mga labing hataas ug sa mga labing ubos nga hut-ong sa katilingban usab, didto ang pagduda, kasina, pagdumot, panagbingkil, pagsukol, pagpatay. Walay kahilwasan bisan asa. Ang mga higala ug mga kaparyente nagbudhiay sa usag usa. Ang mga ginikanan mipatay sa ilang mga anak, ug ang mga anak sa ilang mga ginikanan. Ang mga magmamando sa katawhan walay gahum sa pagdumala bisan sa ilang kaugalingon. Ang dili mapugngang mga pagbati naghimo kanila nga mga malupigon. Gidawat sa mga Judio ang bakak nga

pagpamatuod aron silotan sa hukom ang walay sala nga Anak sa Dios. Karon ang bakak nga mga sumbong naghimo sa ilang kaugalingong kinabuhi nga walay kasigurohan. Pinaagi sa ilang mga binuhatan dugay na silang nagaingon: ‘Pahunonga ang Balaan sa Israel sa among atubangan.’ Isaias 30:11. Karon ang ilang tinguha gitugotan. Ang kahadlok sa Dios wala na makasamok kanila. Si Satanas mao ang nag-una sa nasod, ug ang labing hataas nga mga awtoridad sibil ug relihiyoso nailalom sa iyang paghari.” The Great Controversy, 27, 28.

Ingon nga Mensahero sa Pakigsaad, si Cristo sa sinugdan una nga nakig-atubang lamang sa mga Judio. Sa tuig 34, sa pagbato kang Esteban hangtod sa kamatayon, ang maayong balita miadto dayon sa mga Gentil, ug miabot ang panahon sa ehekutibong paghukom sa Dios, bisan pa ang Dios, sa Iyang kalooy, nagpugong niana nga takna sulod sa mga kap-atan ka tuig.

Ingon ang Mensahero sa Pakigsaad, sa katumanan sa Malakias kapitulo tres, si Cristo sa makaduha naghinlo sa templo. Gibuhat Niya kini sulod sa usa ka yugto sa panahon nga ilabinang gilain alang sa katawhan sa pakigsaad nga niadtong panahona gitalikdan ug gibulagan, ug usab alang niadtong unya mahimong bag-ong piniling katawhan. Sa natapos na kadtong yugto sa panahon, misugod ang panahon sa ehekutibong paghukom sa Dios. Si Juan Bautista mao ang mensahero nga nag-andam sa dalan alang sa buluhaton ni Cristo sa pagpatindog ug usa ka bag-ong piniling katawhan nga pagapakigsaaran Niya.

Ang duha ka paghinlo sa templo maoy mga leksiyon pinaagi sa buhat nga nagpaila sa buluhaton ni Cristo sa paghinlo sa templo sa kalag. Sa dihang ang Mensahero sa Pakigsaad sa kalit moabut diha sa ikatulong kapitulo sa Malakias, Iyang hinloan ug usab hingpit nga papason ang mga anak ni Levi, alang sa katuyoan sa paghimo ug halad, sama sa mga adlaw sa kanhing panahon.

Apan kinsa man ang makaagwanta sa adlaw sa iyang pag-anhi? ug kinsa man ang makatindog sa diha nga siya magapakita? kay siya sama sa kalayo sa magpapatina-aw, ug sama sa sabon sa mga tigpapatina: Ug siya molingkod ingon nga magpapatina-aw ug maglilinis sa salapi: ug iyang pagaputlihon ang mga anak ni Levi, ug pagahinloan sila sama sa bulawan ug salapi, aron sila makahalad ngadto sa Ginoo ug halad diha sa pagkamatarung. Unya ang halad sa Juda ug Jerusalem makapahimuot sa Ginoo, ingon sa mga adlaw sa karaan, ug ingon sa nangaging mga tuig. Malakias 3:2–3.

Ang ikatulong kapitulo sa Malakias, ug ang duha ka paghinlo sa templo nagrepresentar sa paghingpit sa pagtuo sa mga anak ni Levi nga ginatuman sa Mensahero sa Pakigsaad. Ang paghingpit sa pagtuo sa mga anak ni Levi ginarepresentar pinaagi sa pagputli sa bulawan.

“Kinahanglan nga aduna, sa tanan nga adunay bisan unsang impluwensiya sa sanitarium, ang pagpahiuyon sa kabubut-on sa Dios, ang pagpaubos sa kaugalingon, ang pag-abli sa kasingkasing ngadto sa bililhon nga impluwensiya sa Espiritu ni Cristo. Ang bulawan nga gisulayan sa kalayo nagarepresentar sa gugma ug pagtuo. Daghan ang hapit walay gugma. Ang pagsalig sa kaugalingon nagabuta sa ilang mga mata sa ilang daku kaayong panginahanglan. Adunay usa ka tino ug dili malikayan nga panginahanglan alang sa adlaw-adlaw nga pagkakabig ngadto sa Dios, usa ka bag-o, halalum, ug adlaw-adlaw nga kasinatian sa relihiyosong kinabuhi.” Testimonies, tomo 4, 558.

Ang kapitulo tres sa Malakias, ug ang duha ka pagpanghinlo sa templo nagrepresentar sa pagkahingpit sa pagsabot sa pagdugang sa kahibalo diha sa mga manggialamon, nga mao ang mga anak ni Levi, nga ginatuman pinaagi sa Mensahero sa Pakigsaad. Ang pagkahingpit nga girepresentar sa mga anak ni Levi ginahulagway pinaagi sa pagputli sa salapi.

Ang mga pulong sa Ginoo mga pulong nga putli: sama sa salapi nga sulayan sa hudno sa yuta, nga naputli sa makapito. Salmo 12:6.

Ang Mensahero sa Tugon mao ang magaputli sa mga anak ni Levi sama sa salapi ug bulawan. Ang Pulong sa Dios mao ang nagaputli, kay ang maputli mao ang pagamatarungan ug pagabalaanon.

Balaana sila pinaagi sa imong kamatuoran: ang imong pulong mao ang kamatuoran. Juan 17:17.

Si Juan Bautista mao ang mensahero nga nag-andam sa dalan alang sa Mensahero sa Pakigsaad sa nahaunang katumanan sa Malakias kapitulo tres, ug ang iyang mensahe niana nga bahin upat ka pilo ang kinaiya. Ang iyang buluhaton naglakip sa pag-ila sa buhat sa paghinlo nga pagatumanon sa Mensahero sa Pakigsaad, ug nga ang natuman nga buhat sa paghinlo girepresentar ingon nga usa ka buhat sa pagsilhig sa giukanan. Iyang giila nga ang unang pinili nga katawhan niadto atua na sa proseso sa paglabay kanila. Iyang gipresentar usab ang mensahe sa Laodicea ngadto sa katawhan sa Dios, sa ingon gipakita kanila ang ilang mga sala ug ang mga sala sa ilang mga amahan. Iyang gibutang kining tanang mga kamatuoran sulod sa kahimtang sa “umaabot nga kapungot.” Ang buhat sa mensahero nga nag-andam sa dalan nagrepresentar sa usa ka buhat pinaagi sa usa ka tawo nga wala gayud makadawat ug edukasyon sa sistemang pang-edukasyon sa katawhan nga ginalabyan.

“Diha kang Juan Bautista ang Ginoo nagtindog alang sa Iyang kaugalingon ug usa ka sinugo aron sa pag-andam sa dalan sa Ginoo. Gikatakda siya sa pagdala ngadto sa kalibotan ug usa ka walay-pagduha-duhang pagpamatuod sa pagbadlong ug pagsaway sa sala. Si Lucas, sa pagpahibalo sa iyang buluhaton ug ministryo, nagaingon, ‘Ug siya magalakaw sa unahan Niya diha sa espiritu ug gahum ni Elias, aron ibalik ang mga kasingkasing sa mga amahan ngadto sa mga anak, ug ang mga masinupakon ngadto sa kinaadman sa mga matarung; aron mag-andam ug usa ka katawohan nga inandam alang sa Ginoo’ (Lucas 1:17).”

“Daghan sa mga Pariseo ug mga Saduseo miadto sa bautismo ni Juan, ug sa iyang pagsulti kanila, siya miingon, ‘O kaliwatan sa mga bitin, kinsa ba ang nagpahimangno kaninyo sa pagkalagiw gikan sa kapungot nga umaabot? Busa pagmapamunga kamo ug mga bunga nga takus sa paghinulsol: ug ayaw paghunahuna sa pagsulti sulod sa inyong kaugalingon, Si Abraham mao ang among amahan: kay nagaingon ako kaninyo, nga ang Dios makahimo gikan niining mga bato sa pagpabangon ug mga anak alang kang Abraham. Ug karon usab ang wasay gitapion na sa gamut sa mga kahoy: busa ang matag kahoy nga dili mamunga ug maayong bunga pagaputlon, ug igasalibay ngadto sa kalayo. Sa pagkatinuod ginabautismohan ko kamo sa tubig ngadto sa paghinulsol: apan Siya nga nagaanhi sunod kanako labi pang gamhanan kay kanako, kansang mga sapatos dili ako takus sa pagdala: Siya magabautismo kaninyo sa Espiritu Santo, ug sa kalayo: kansang kalasag anaa sa Iyang kamot, ug pagahinloan gayud Niya sa hingpit ang Iyang giukanan, ug tigumon ang Iyang trigo ngadto sa dapa; apan sunogon

Niya ang mga uhot sa kalayo nga dili mapalong' (Mateo 3:7–12).

“Ang tingog ni Juan gipataas ingon sa usa ka trumpeta. Ang iyang buluhaton mao kini, ‘Ipakita sa Akong katawhan ang ilang kalapasan, ug sa balay ni Jacob ang ilang mga sala’ (Isaiah 58:1). Wala siyay nadawat nga tawhanong kinaadman sa pagtuon. Ang Dios ug ang kinaiyahan mao ang iyang mga magtutudlo. Apan gikinahanglan ang usa nga magaandam sa dalan sa atubangan ni Cristo nga adunay kaisug nga ipahibalo ang iyang tingog sama sa mga propeta sa karaang panahon, nga nagtawag sa nasupak nga nasud ngadto sa paghinulsol.” Selected Messages, basahon 2, 147, 148.

Si William Miller mao ang ikaduhang mensahero nga nag-andam sa dalan alang sa Mensahero sa Tugon, ug ang persona ug buluhaton ni Miller gitipohan daan pinaagi ni Juan Bautista.

“Liniboan ang gidala ngadto sa pagdawat sa kamatuoran nga giwali ni William Miller, ug ang mga alagad sa Dios gipabarug diha sa espiritu ug gahum ni Elias aron imantala ang mensahe. Sama kang Juan, ang mag-uuna kang Jesus, kadtong nagwali niining solemni nga mensahe mibati nga napugos sa pagbutang sa wasay sa gamot sa kahoy, ug sa pagtawag sa mga tawo sa pagpamunga ug mga bunga nga angay sa paghinulsol.” Early Writings, 233.

Ang mapanaglalalisong mga Judio sa panahon ni Cristo gidala ngadto sa pagsalig sa usa ka bakak nga mensahe mahitungod sa Mesias. Ang “Mesias” mao ang Hebreohanon nga pulong alang sa Gregong pulong nga “Cristo” nga nagakahulugang “hiniloan.”

Ang pulong nga gipadala sa Dios ngadto sa mga anak sa Israel, nga nagwali sa kalinaw pinaagi kang Jesu-Cristo: (siya mao ang Ginoo sa tanan:) Kana nga pulong, ako moingon, inyong nahibaloan, nga gimantala sa tibuok Judea, ug nagsugod gikan sa Galilea, human sa bautismo nga giwali ni Juan; Giunsa sa Dios pagdihog kang Jesus nga taga-Nazaret pinaagi sa Espiritu Santo ug sa gahum: nga milibot nga nagbuhat ug maayo, ug nagaayo sa tanan nga gidaugdaug sa yawa; kay ang Dios nag-uban kaniya. Mga Buhat 10:36–38.

Ang “mesiyas” ug “Cristo” parehong nagpasabot og “ang dinihogan.” Si Cristo gidihogan sa Iyang bunyag, busa sa teknikal nga pagkasulti dili pa Siya ang Mesiyas o ang Cristo hangtod sa Iyang bunyag. Ang Iyang bunyag sa pagtagna nahiuyon sa pagkanaog sa manulonda diha sa Pinadayag kapitulo napulo, nga mikanaog niadtong Agosto 11, 1840, ug nahiuyon usab kini sa pagkanaog sa gamhanang manulonda sa Pinadayag kapitulo napulog-walo, nga mikanaog niadtong Septiyembre 11, 2001. Ang tulo ka mga timailhang profetiko nagpaila sa pagpadayag sa Espiritu Santo diha sa ulahing ulan.

Ang mapaglalisong mga Judio mipabilin sa usa ka sayop nga pagsabot, usa ka bakak nga mensaheng propetiko nga ang Mesiyas magapahimugso ug usa ka literal nga gingharian dinhi sa yuta diin ang nasod sa Israel magadumala sa kalibotan. Kini usa ka bakak nga mensahe nga nagsaad ug “kalinaw ug kauswagan”.

Ang mensahe ni William Miller adunay duha ka dagkong bahin. Ang una mao ang pag-aplikar sa mga profesiya sa panahon nga nagtimaan sa paghinlo sa santuwaryo, ug ang ikaduha mao ang iyang pagsalikway sa Katolikong paghubad sa linibo-ka-tuig nga milenyo nga lagmit tuohan sa

mga Protestante. Kining sayop nga panglantaw sa milenyo, nga giila ingong usa ka linibo ka tuig sa kalinaw ug kauswagan, gihulagway pinaagi sa sayop nga panglantaw sa gingharian sa Mesiya nga gihuptan sa mga mapanghimaraotong Judio.

Kadtong duha ka mga saksi nag-ila sa usa ka peke nga ulahing ulan nga mensahe nga nagsaad ug “kalinaw ug kauswagan” diha sa ikatulo ug katapusang katumanan sa kasaysayan sa mensahero nga nagaandam alang sa Mensahero sa Pakigsaad aron sa kalit moanhi ngadto sa Iyang templo. Kining bakak nga ulahing ulan nga mensahe giila ingon nga usa ka mensahe sa “kalinaw ug kasigurohan,” nga sukwahi sa mensahe ni Juan Bautista nga nag-ingon nga “ang tanang kahoy nga wala magapamunga ug maayong bunga pagaputlon, ug igasalibay ngadto sa kalayo,” sa dihang moabut “ang kapungot nga umalabot.” Kini usab girepresentahan pinaagi sa pag-ila ni Miller nga walay usa ka libo ka tuig nga kalinaw, sumala sa gitudlo sa Katolisismo, kay sa dihang mobalik ang Ginoo, pagalaglagon Niya ang yuta pinaagi sa kasilaw sa Iyang pag-anhi.

Ug alang kaninyong mga ginalisdan, pahulay uban kanamo, sa diha nga ang Ginoong Jesus igapadayag gikan sa langit uban sa iyang gamhanang mga manulonda, Sa nagadilaab nga kalayo nga nagapamulos sa panimalos batok kanila nga wala makaila sa Dios, ug nga wala magtuman sa ebanghelyo sa atong Ginoong Jesu-Cristo: Sila pagasilotan sa walay-kataposang kalaglagan gikan sa atubangan sa Ginoo, ug gikan sa himaya sa iyang gahum. 2 Tesalonica 1:7-9.

Ang unang duha ka mga mensahero nga nangandam alang sa Mensahero sa Tugon sa pagsulod ngadto sa tugon uban sa usa ka bag-ong piniling katawohan, nagpakita nga ang bakak nga mensahe sa ulahing ulan sa “kalinaw ug kaluwasan,” nga naporma sa ikatulong henerasyon sa Laodiceanong Adventismo, gilaraw ni Satanas aron pugngan ang Laodiceanong Adventismo sa ikaupat nga henerasyon sa pag-ila sa papel sa Islam, sumala sa gihulagway sa ikatulong Alaut.

Diha sa proseso sa paghinlo nga ginatuman alang niadtong girepresentahan sa mga anak ni Levi, ang usa nga moanhi sunod kang Juan Bautista mao unta ang hingpit nga pagpanihig ug “paghinlo” sa Iyang salog, pinaagi sa pala nga anaa sa Iyang kamot. Kana nga buluhaton ginatuman pinaagi sa Iyang Pulong.

“Kang kinsang lilikon anaa sa Iyang kamot, ug pagahinloan gayud Niya sa hingpit ang Iyang giukanan, ug pagatigumon Niya ang Iyang trigo ngadto sa dapa.’ Mateo 3:12. Kini usa sa mga panahon sa pagpanghinlo. Pinaagi sa mga pulong sa kamatuoran, ang upa ginabulag gikan sa trigo. Tungod kay sila halangdon kaayo sa ilang kaugalingon ug matarong-sa-kaugalingon aron modawat sa pagbadlong, hilabihan ka mahigugmaon sa kalibotan aron modawat sa kinabuhi sa pagpaubos, daghan ang mitalikod kang Jesus. Daghan sa gihapon ang nagabuhat sa mao rang butanga. Ang mga kalag gisulayan karon maingon sa pagsulay sa mga tinun-an didto sa sinagoga sa Capernaum. Sa dihang ang kamatuoran ipaabot ngadto sa kasingkasing, ilang makita nga ang ilang mga kinabuhi dili uyon sa kabubut-on sa Dios. Ilang makita ang panginahanglan sa bug-os nga kausaban sa ilang kaugalingon; apan dili sila andam sa pagpas-an sa buluhaton nga nagkinahanglan sa pagdumili sa kaugalingon. Busa nasuko sila sa dihang mabutyag ang ilang mga sala. Manglakaw sila nga nasilo, maingon nga mibiya ang mga tinun-an kang Jesus, nga nagbagulbol, ‘Lisod kini nga pulong; kinsa may makapamati

niini?”” The Desire of Ages, 392.

Ang mensahe sa ulahing ulan mao ang “debate” sa Habakkuk kapitulo dos, ug kini mao ang mga pulong sa kamatuoran nga nagabulag sa tahop gikan sa trigo. Kining pagkabulag mao ang pagpanghinlo nga gihimo sa Mensahero sa Pakigsaad. Sa kasaysayan sa mga Millerite, ang mensahe sa Daniel kapitulo otso, bersikulo katorse, nakapahinabo ug pagpanghinlo sa dihang kini unang napakyas ug nagdala sa panahon sa paglangan sa Habakkuk kapitulo dos ug sa sambingay sa napulo ka ulay sa Mateo kapitulo baynte-singko. Sa dihang ang mensahe sa Singgit sa Tunga-tungang Gabii sa katapusan natuman niadtong Oktubre 22, 1844, nakapahinabo kini ug labi pang dakong pagpanghinlo. Unya didto nga ang Mensahero sa Pakigsaad kalit nga miabot ug nagsugod sa katapusang pagpanghinlo ug paghinlo. Ang kalihokan nga nakaagi na sa unang duha sa tulo ka paghinlo ug mga pagpanghinlo, napakyas sa ikatulo ug gipadala ngadto sa kamingawan sa Laodicea niadtong 1863.

Sa kasaysayan sa Millerite ang mga Protestante una nga hinloan pinaagi sa mga pulong sa kamatuoran; ug pagkahuman niana, ang kalihokan sa unang manulonda hinloan sa pag-abot sa ikatulong mensahe sa pagsulay. Apan kadtong nahimong mga magtutukod sa templo sa Millerite sulod sa kap-atan ug unom ka tuig gikan sa 1798 hangtod sa 1844, napakyas sa ikatulong pagsulay, nga miabot niadtong Oktubre 22, 1844, bisan pa nga hingpit nilang natuman ang sambingay sa napulo ka mga ulay.

“Daghan ang migula aron sa pagsugat sa Pamanhonon ilalom sa mga mensahe sa nahaunang ug ikaduhang manulonda, apan misalikway sa ikatulo, ang ulahing mensahe sa pagsulay nga igahatag sa kalibotan, ug usa ka susamang baruganan pagakuhaon sa diha nga himoon ang katapusang tawag.

“Ang matag detalye niini nga sambingay kinahanglan tun-an pag-ayo. Girepresentar kita ingon nga alinman sa mga maalamon o sa mga buang nga ulay.” Review and Herald, Oktubre 31, 1899.

Ang mahinungdanong kasaysayan sa tagna nga nagsugod sa pag-abot sa ikatulong manulonda niadtong Oktubre 22, 1844, usa ka kapakyasan, ug kini natapos pinaagi sa pagrebelde sa 1863. Pagkaabot sa 1850, gisulat ni Sister White ang mosunod nga mensahe.

“Ang Ginoo mihatag kanako ug usa ka panan-aw, niadtong Enero 26, nga akong isaysay. Nakita ko nga ang uban sa katawhan sa Dios mga buangbuang ug nagakatulog, ug tunga ra ang pagkahigmata, ug wala makaila sa panahong atong ginapuy-an karon; ug nga ang ‘tawo’ nga may ‘brush sa hugaw’ misulod na, ug nga ang uban anaa sa kapeligrohan nga mahawan. Nangamuyo ako kang Jesus nga luwason sila, nga pasagdan pa sila ug diyutayng panahon, ug tugotan silang makita ang ilang makalilisang nga kapeligrohan, aron makaandam sila sa dili pa maulahi na sa walay katapusan. Miingon ang manulonda, ‘Ang kalaglagan nagaabot sama sa usa ka gamhanang alimpulos.’ Nahangyo ako sa manulonda nga malooy ug luwason kadtong nahigugma niining kalibutana, ug nahigapos sa ilang mga kabtangan, ug dili andam nga mobulag gikan niini, ug ihalad kini aron mapadali ang mga mensahero sa ilang pagpanaw sa pagpakaon sa mga gigutom nga mga karnero, nga nangahanaw tungod sa kakulang sa espirituhanong kalan-on.”

“Samtang akong nakita ang mga kabus nga kalag nga nangamatay tungod sa kakulang sa kamatuoran alang niining panahona, ug ang uban nga nagaangkon nga nagatoo sa kamatuoran nagapasagdan sila nga mamatay pinaagi sa pagpugong sa gikinahanglang mga paagi aron mapadayon ang buhat sa Dios, ang maong talan-awon hilabihan ka masakit, ug ako nangamuyo sa manulonda nga kuhaon kini gikan kanako. Nakita ko nga sa dihang ang buluhaton sa Dios nanginahanglan ug bahin sa ilang katigayonan, sama sa batan-ong lalaki nga miduol kang Jesus, [Mateo 19:16–22,] sila mipahawa nga masulob-on; ug nga sa dili madugay ang nagaawas nga hampak moagi ibabaw kanila ug mopapha sa tanan nilang mga kabtangan, ug unya ulahi na kaayo ang paghalad sa mga kabtangan dinhi sa yuta, ug ang pagtigum ug bahandi didto sa langit.” Review and Herald, Abril 1, 1850.

Niadtong 1850, ang tawong may sipilyo alang sa abog nahidangat na. Niadtong Oktubre 22, 1844, ang Mensahero sa Pakigsaad sa kalit miabot sa Iyang templo, ug Iya nang gisugdan ang buluhaton sa paghinlo ug pagputli sa mga anak ni Levi.

Padayonon nato kining pagtuona sa sunod nga artikulo.

“Karong adlaw ang mga kalag ginatestingan ug ginapamatud-an, ug daghan ang nagaagi sa mao rang dalan nga gilaktan niadtong mga mitalikod kang Cristo. Sa dihang sulayon sila pinaagi sa Pulong, ilang isalikway ang balaang Magtutudlo. Sa dihang badlongon sila tungod kay ang ilang mga kinabuhi wala mahiuyon sa kamatuoran ug pagkamatarong, motalikod sila gikan sa Manluluwas; ug ang ilang paghukom, sama sa sa mga tinun-an nga nasamokan, dili na gayud mausab. Dili na sila magalakaw uban kang Cristo. Sa ingon niini natuman ang mga pulong, ‘Kinsang kalig-on anaa sa Iyang kamot, ug sa hingpit hinloan Niya ang Iyang giukanan, ug tigumon Niya ang Iyang trigo ngadto sa dapa.’” Signs of the Times, May 15, 1901.